

Общият съд е трябвало да разгледа накратко релевантността на представените на 10 март 2008 г. явно недостатъчни доказателствени средства, за да предотврати ненужно забавяне и оскъпяване на производството.

(¹) Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 5 декември 2012 г. от Френската република срещу Решение на Общия съд (шести състав) от 20 септември 2012 г. по дело T-154/10, Франция/Комисия

(Дело C-559/12 P)

(2013/C 32/18)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Френска република (представители: G. de Bergues, J. Gstalter, D. Colas)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да отмени изцяло Решение на Общия съд на Европейския съюз от 20 септември 2012 г. по дело T-154/10, Франция/Комисия;
- да постанови окончателно решение по спора като отмени Решение 2010/605/ЕС на Комисията от 26 януари 2010 година относно държавна помощ С 56/07 (ex E 15/05), отпусната от Франция в полза на La Poste (¹) или да върне делото на Общия съд;
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си френското правителство излага четири основания.

С първото си основание френското правителство твърди, от една страна, че в обжалваното решение Общият съд явно тълкува неправилно смисъла на наведените от това правителство основания, когато приема, че всички наведени основания се отнасят по същество до определяне на наличието на предимство, но не и на наличието на прехвърляне на държавни ресурси. От друга страна и поради това Общият съд нарушил член 44, параграф 1, буква в), както и член 48, параграф 2 от Процедурния правилник на Общия съд, когато е обявил за недопустим довода на френското правителство, изведен от неизпълнение на условието, свързано с наличието на прехвърляне на държавни ресурси.

С второто основание френското правителство твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел,

че Комисията е установила надлежно наличието на държавна гаранция, предоставена на La Poste. При условията на евентуалност това правителство поддържа, че Общият съд е изопачил наведените пред него доказателства като е приел, че изтъкнатите от Комисията доказателства установяват наличието на държавна гаранция.

В третото си основание френското правителство поддържа, че Общият съд тълкувал неправилно френското право, не изпълнил задължението си за мотивиране, а при условията на евентуалност, че е допуснал грешка в правната квалификация на фактите, когато е отхвърлил второто изтъкнато от това правителство основание, изведено от фактически и правни грешки, що се отнася до наличието на неограничена държавна гаранция в полза на La Poste. Това основание се състои от четири части.

Първо, според френското правителство Общият съд тълкувал неправилно френското право, когато приел, че Комисията правилно е установила, че френското право не изключва възможността държавата да предостави мълчалива гаранция на публичните промишлени и търговски предприятия (наричано по-нататък „ППП“).

Второ, френското правителство счита, че Общият съд е тълкувал неправилно френското право, когато е одобрил изводите на Комисията, що се отнася до последиците, произтичащи от прилагането на Закон № 80-539 от 16 юли 1980 г. относно постановените принудителни административни парични мерки и изпълнението на съдебните решения от публичноправните юридически лица.

Трето, според френското правителство Общият съд тълкувал неправилно френското право и не изпълнил своето задължение за мотивиране, като е отхвърлил частта от изтъкнатото от това правителство основание, изведена от допуснатата от Комисията грешка, тъй като приравнила условията за ангажиране на отговорността на държавата на механизъм за гаранция.

Четвърто, френското правителство счита, че Общият съд тълкувал неправилно френското право, когато отхвърлил частта от основанието на това правителство, изведена от допуснатата от Комисията грешка относно последиците от евентуално прехвърляне на задълженията на прекратено ЕРИС.

В своето четвърто и последно основание френското правителство поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, когато приел, че Комисията е установила надлежно наличието на предимство, което произтича от твърдяна държавна гаранция, предоставена на La Poste. При условията на евентуалност френското правителство твърди, че Общият съд изопачил наведените пред него доказателства, като приел, че изтъкнатите от това правителство обстоятелства не обезсилват извода на Комисията, що се отнася до наличието на предимство.

(¹) ОВ L 274, стр. 1.